

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Tomáše Loudy a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxx**
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Šádou, sídlem 538 62 Bořice 65

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2018, č. j. MV-37391-4/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 1. 3. 2018, čj. OAM-22838-20/DP-2016. Ve správním řízení bylo rozhodováno o žádosti žalobce ze dne 4. 8. 2016 o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „podnikání – účast v právnické osobě“ podél ust. § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pobytu“); žádost byla pravomocně zamítnuta.

[2] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že v době podání žádosti měl žalobce na území České republiky povolený pobyt za účelem „podnikání – účast v právnické osobě“ do 20. 8. 2016, k žádosti doložil smlouvu o výkonu funkce jednatele ve společnosti Moda Porte studio s.r.o., potvrzení o výši příjmu, smlouvu o výkonu funkce

jednatele své družky s potvrzením o jejím příjmu, ministerstvo požádalo Pražskou správu sociálního zabezpečení o informaci, zda je žalobce přihlášen k platbám pojistného, sociální správa sdělila, že žalobce je v registru zaměstnanců od 1. 3. 2012. Následně byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti, žalobce následně uvedl, že považuje příjem za dostačující, doložil dále doklad o zajištění ubytování a výplatní listy. Ministerstvo dospělo k závěru, že žalobce doložil údajů o výši odměny xxxx Kč hrubého měsíčně, ačkoliv ze sdělení sociální správy vyplývá, že by mělo být odváděno pojistné v nižší výši (odpovídající pojistné bylo odváděno pouze v období květen – červenec 2016). Pokud doklad o výši příjmů odpovídá skutečnosti, je to v rozporu s ust. § 5 odst. 1 zákona 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pojistném“), v čemž byla spatřována překážka dalšího pobytu ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu. V další části odůvodnění žalovaný reaguje na odvolací námitky žalobce, se závěry ministerstva se ztotožnilo. Není relevantní, zda žalobce vykonával pro společnost Moda Porte studio s.r.o. činnost na základě dohody o provedení práce, neboť tato společnost odváděla nižší odvody na sociální pojistné, dne 30. 3. 2017 mu byla dána možnost se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Ve výzvě k odstranění vad žádosti bylo dostatečně jasně uvedeno, jakou vadu odstranit, k doloženým dohodám o provedení práce žalovaný uvedl, že ty byly uzavřeny dne 1. 1. 2016, a nelze je považovat za novou skutečnost ve smyslu ust. § 82 odst. 4 správního řádu. Toto řízení je návrhové, proto je založeno na aktivní iniciativě žalobce prokázat svá tvrzení. Ministerstvo se zabývalo i otázkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí, žalobci nebyl uložen zákaz pobytu na území, jeho rodinní příslušníci jsou cizinci.

[3] Žalobce v podané žalobě napadl rozhodnutí v celém rozsahu domáhaje se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobních bodech, jimiž je soud při svém přezkumu vázán, uvedl, že žalovaný nesprávně vyhodnotil příslušné jednání jako protiprávní, neboť podle jeho názoru podle ust. § 5 odst. 1 zákona o pojistném je vyměřovacím základem zaměstnance peněžní nebo nepeněžní plnění zúčtované zaměstnavatelem v souvislosti se zaměstnáním, nikoliv smlouva doložená ministerstvu. Proto by ministerstvo mělo zjistit, zda existuje jiná smlouva o výkonu funkce jednatele nebo její dodatek, a tím výši skutečného plnění poskytovaného zaměstnavatelem, když výše odměny byla od 1. 9. 2016 upravena smlouvou, kterou žalobce ministerstvu nedoložil, k doložení smluv nebyl ani vyzván. Dále namítl, že podle ust. § 6 odst. 4 písm. o) zákona č. 582/1991 Sb. je kontrola dodržování povinností svěřena správě sociálního zabezpečení, proto je závěr ministerstva nezákonný, neboť ministerstvo není oprávněno posoudit, zda se žalobce nějakého porušení povinností dopustil.

[4] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž důvody obsahově odpovídají odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[5] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí, a důvodnost žaloby posoudil takto. O žalobě bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem nevyslovili svůj nesouhlas (ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a soud neprováděl dokazování.

[6] Podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců: „*Dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže ... (j) pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území,...*“.

[7] V posuzované věci se soud ztotožňuje se závěrem žalovaného, že nesprávné odvedení pojistného na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti, představuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území, neboť tímto jednáním žalobce porušoval dlouhodobě své povinnosti a poškozoval veřejné rozpočty České republiky.

[8] Žalobní body nejsou důvodné. Skutečnost, že by žalovaný měl zjišťovat určité skutečnosti z moci úřední, v dané věci vůbec nepřichází v úvahu – je to žalobce, kdo svým návrhem požaduje vydání určitého správního rozhodnutí, proto odpovědnost za předložení dokladů, které navíc může předložit pouze žalobce, neboť ten je má v držbě, má on jako účastník řízení. K tomu byl v průběhu řízení i vyzván, bylo mu tak dostatečně známo, jaké skutečnosti v řízení vyšly najevo. Pokud byl žalobce v průběhu řízení pasivní a sám podklady nedoplnil (v daném případě tak učinil až v odvolání), jedná se o jeho rozhodnutí v rámci příslušného správního řízení, jehož případné nepříznivé následky spočívající ve věcném rozhodnutí o jeho návrhu musí být přičteny na vrub žalobce, nikoliv správního úřadu. Důvodem pro rozhodnutí pak nebylo pouhé „nedoložení nějakých dokumentů“, jak uvádí žalobce v žalobě, ale z jím předložených podkladů zjištění závažné a dlouhodobé porušování povinností žalobce v oblasti pojistného na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti.

[9] K námitce žalobce, že ministerstvo či žalovaný není oprávněn ke kontrole povinností při odvodu pojistného na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti, soud uvádí, že v této věci ministerstvo ani žalovaný u žalobce nic v tomto smyslu nekontrolovaly, ale posuzovaly naplnění zákonného naplnění ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu, k čemuž mají pravomoc. Nedošlo tedy tak k žádné kontrole ve smyslu dodržování povinností na úseku pojistného, ale k posouzení naplnění důvodů pro vydání rozhodnutí o příslušném pobytovém oprávnění.

[10] Z těchto důvodů soud považuje podanou žalobu za nedůvodnou a zamítl ji (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[11] Ohledně nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy by k jejich náhradě měl právo ve věci úspěšný žalovaný, tomu však tyto nad rámec výkonu jeho činnosti vykonavatele veřejné správy nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 9. dubna 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu